Nodoklis un desmitā tiesa

Nodoklis — obligāta iemaksa valsts ieņēmumos, ko valdība iekasē no darbinieku ienākumiem un uzņēmējdarbības peļņas vai pievieno dažu preču, pakalpojumu un darījumu izmaksām.

Desmitā tiesa — 10% no gada produkcijas vai ienākumiem, agrāk tika iekasēta kā nodoklis baznīcas un garīdzniecības atbalstam.

Pentateuhs

Un lai ir slavēts Visaugstākais Dievs, kas nodevis tavus ienaidniekus tavā rokā! Un Viņš deva viņam desmito tiesu no visa! 1. Mozus 14:20

Un visa zemes desmitā tiesa, vai tā būtu no zemes sēklas vai no koku augļiem, pieder Tam Kungam; tā ir svēta Tam Kungam. Un, ja kāds grib kaut ko izpirkt no savas desmitās tiesas, tam jāpievieno piektā daļa. Un attiecībā uz desmito tiesu no liellopiem vai sīklopiem, pat no visa, kas iet zem rīkstes, desmitā daļa lai ir svēta Tam Kungam. 3. Mozus 27:30-32

Bet Israēla bērnu desmito tiesu, ko viņi upurē kā cilājamo upuri Tam Kungam, Es esmu devis levītiem par mantojumu; tāpēc Es viņiem esmu sacījis: Israēla bērnu vidū viņiem nebūs mantojuma. Tā runā ar levītiem un saki viņiem: Kad jūs ņemsit no Israēla bērniem desmito tiesu, ko Es jums esmu devis par jūsu īpašumu, tad jums no tās būs jāupurē Tam Kungam cilājamā upura daļa, proti, desmitā daļa no desmitās tiesas. Tāpat arī jūs upurēsiet Tam Kungam cilājamo upuri no visām savām desmitajām tiesām, ko jūs saņemat no Israēla bērniem, un no tās jums būs jānodod Tā Kunga cilājamā upuris priesterim Āronam. 4. Mozus 18:24,26,28

Un iekasējiet nodevu Tam Kungam no karavīriem, kas izgājuši kaujā, vienu dvēseli no piecsimt, gan no cilvēkiem, gan no vēršiem, gan no ēzeļiem, gan no avīm, 4. Mozus 31:28

Un avju nodeva Tam Kungam bija seši simti sešdesmit piecpadsmit. Un liellopu bija trīsdesmit seši tūkstoši, no kuriem nodeva Tam Kungam bija sešdesmit divpadsmit. Un ēzeļu bija trīsdesmit tūkstoši pieci simti, no kuriem nodeva Tam Kungam bija sešdesmit viena. Un cilvēku bija sešpadsmit tūkstoši, no kuriem nodeva Tam Kungam bija trīsdesmit divas personas. Un Mozus nodeva nodevu, kas bija Tā Kunga cilājamais upuris, priesterim Ēleāzaram, kā Tas Kungs bija pavēlējis Mozum. 4. Mozus 31:37-41

Un turp jūs nesīsiet savus dedzināmos upurus un savus kaujamos upurus, savas desmitās tiesas un savu roku cilājamos upurus, savus solījumus un savus labprātīgos upurus, un savu liellopu un savu sīklopu pirmdzimtos. Tad būs vieta, ko Tas Kungs, jūsu Dievs, izraudzīsies, lai tur mājotu Viņa vārds; turp jūs nesīsiet visu, ko es jums pavēlu: savus dedzināmos upurus un savus kaujamos upurus, savas desmitās tiesas un savu roku cilājamos upurus, un visus savus izraudzītos solījumus, ko jūs Tam Kungam solāt. Savos vārtos jūs nedrīkstat ēst ne desmito tiesu no savas labības, ne sava vīna, ne savas eļļas, ne savu liellopu, ne savu sīklopu pirmdzimtos, ne arī neko no saviem solījumiem, ko jūs solāt, ne savus labprātīgos upurus, ne savu roku cilājamos upurus. 5. Mozus 12:6,11,17

Tev būs dot desmito tiesu no visa sava sēklas ražas, ko tīrums nes gadu no gada. Un tev būs ēst Tā Kunga, sava Dieva, priekšā tanī vietā, ko Viņš izraudzīs, lai tur liktu Savu Vārdu, desmito tiesu no savas labības, sava vīna un savas eļļas, kā arī savu liellopu un sīklopu pirmdzimtos, lai tu mācītos bīties To Kungu, savu Dievu, vienmēr. Pēc trim gadiem tev būs atnest visu sava ražas desmito tiesu

tanī pašā gadā un noglabāt to savos vārtos. Un levīts, jo viņam nav ne daļas, ne mantojuma pie tevis, un svešinieks, un bārenis, un atraitne, kas dzīvo tavos vārtos, nāks un ēdīs un būs paēduši, lai Tas Kungs, tavs Dievs, tevi svētī visos tavos roku darbos, ko tu dari. 5. Mozus 14:22-23,28-29

Un tev būs svinēt nedēļu svētkus Tam Kungam, savam Dievam, ar labprātīgu savas rokas upuri, ko tu dosi Tam Kungam, savam Dievam, tā, kā Tas Kungs, tavs Dievs, tevi ir svētījis. 5. Mozus 16:10

Kad tu tuvojies kādai pilsētai, lai to apkarotu, tad pasludini tai mieru. Un, ja tā tev atbildēs ar mieru un tev atvērs durvis, tad visi ļaudis, kas tur atradīsies, lai tev maksā ar nodokli un tev kalpo. 5. Mozus 20:10-11

Kad tu trešajā gadā, kas ir desmitās tiesas gads, būsi pabeidzis desmitās tiesas nodošanu un visu savu ienākumu desmito tiesu nomaksājis, un to būsi devis levītiem, svešiniekiem, bāreņiem un atraitnēm, lai tie ēstu tavos vārtos un būtu paēduši, 5. Mozus 26:12

Vēsture

Un viņi neizdzina kānaāniešus, kas dzīvoja Gezerā, tā ka kānaānieši dzīvo starp efraimiešiem līdz pat šai dienai un ir pakļauti nodevībai. Jozuas 16:10

Kad Israēla bērni kļuva vareni, viņi gan uzlika kānaāniešiem nodevas, bet pilnībā tos neizdzina. Jozuas 17:13

Un, kad Israēls bija varens, tas pakļāva kanaāniešus nodevībai un pilnībā tos neizdzina. Arī Zebulons neizdzina Kitronas iedzīvotājus, nedz arī Nahalolas iedzīvotājus, bet kanaānieši dzīvoja viņu vidū un kļuva par nodokļu maksātājiem. Arī Naftalis neizdzina Betšemešas iedzīvotājus, nedz arī Betanatas iedzīvotājus, bet viņš pats dzīvoja kanaāniešu, tās zemes iedzīvotāju, vidū; tomēr Betšemešas un Betanatas iedzīvotāji kļuva viņiem par nodokļu maksātājiem. Bet amorieši dzīvoja Heresas kalnā, Ajalonā un Šaalbimā, tomēr Jāzepa nama roka guva virsroku, un tie kļuva par nodokļu maksātājiem. Soģu 1:28,30,33,35

Un Adorams bija pār nodevību pārvaldnieks, bet Jošafāts, Ahiluda dēls, bija padomnieks. 2. Samuēla 10:24

Un Ahišars bija nama pārzinis, bet Adonirāms, Abdas dēls, bija nodevu pārzinis. 1. Ķēniņu 4:6

Viņu bērniem, kas pēc viņiem bija palikuši zemē, kurus Israēla bērni nespēja pilnībā iznīcināt, Salamans uzlika verdzības nodevas līdz pat šai dienai. 1. Ķēniņu 9:21

Tad ķēniņš Rehabeāms sūtīja Adorāmu, kas bija nodevības pārvaldnieks, un viss Israēls viņu nomētāja ar akmeņiem, ka viņš nomira. Tad ķēniņš Rehabeāms steidzās viņu uzkāpt savos ratos un bēgt uz Jeruzālemi. 1. Ķēniņu 12:18

Un faraons Neho viņu ieslodzīja Riblā, Hamatas zemē, lai viņš vairs nevaldītu Jeruzālemē, un uzlika zemei nodevu simts sudraba talentu un vienu zelta talentu. 2. Ķēniņu 23:33

Un Jojakims deva faraonam sudrabu un zeltu, bet viņš aplika nodokļus zemei, lai dotu naudu pēc faraona pavēles; viņš iekasēja sudrabu un zeltu no zemes iedzīvotājiem, no ikviena, pēc viņa nodevas, lai to dotu faraonam Neho. 2. Ķēniņu 23:35

Visus hetiešus, amoriešus, ferisiešus, hiviešus un jebusiešus, kas nebija no Israēla, bet gan viņu pēcnācējus, kas bija palikuši pēc viņiem tanī zemē, kurus Israēla bērni nebija iznīcinājuši, Salamans piespieda maksāt nodevas līdz pat šai dienai. 2. Laiku grāmata 8:7-8

Tad ķēniņš Rehabeāms sūtīja Hadorāmu, kas bija nodevības pārvaldnieks, un Israēla bērni viņu nomētāja ar akmeņiem, ka viņš nomira. Bet ķēniņš Rehabeāms steidzās viņu iekāpt savos ratos un bēgt uz Jeruzālemi. 2. Laiku grāmata 10:18

Un bailes Tā Kunga priekšā nāca pār visām ķēniņvalstīm, kas bija ap Jūdeju, tā ka tās nekaroja pret Jošafātu. Arī daži no filistiešiem nesa Jošafātam dāvanas un nodevas, bet arābi viņam atnesa sīklopus, septiņus tūkstošus septiņi simtus aunu un septiņus tūkstošus septiņi simtus āžu. Un Jošafāts kļuva ļoti varens, un viņš uzcēla Jūdejā pilis un noliktavu pilsētas. 2. Laiku grāmata 17:10-12

Tiklīdz pavēle izplatījās, Israēla bērni lielā daudzumā atnesa labības, vīna, eļļas un medus pirmražus un visus lauka ražus, un desmito tiesu no visa viņi atnesa bagātīgi. Un Israēla un Jūdas bērni, kas dzīvoja Jūdas pilsētās, arī atnesa desmito tiesu no vēršiem un avīm, un desmito tiesu no svētajām dāvanām, kas bija iesvētītas Tam Kungam, viņu Dievam, un nolika tās kaudzēs. Un viņi uzticīgi atnesa upurus, desmito tiesu un svētās dāvanas, pār kurām bija levīts Hanonja, un viņa brālis Šimejs bija nākamais. 2. Laiku grāmata 31:5–6, 12

Šis ir vēstules noraksts, ko viņi sūtīja viņam, ķēniņam Artakserksam: "Tavi kalpi, vīri šaipus upei, un tādā laikā. Lai ķēniņam ir zināms, ka jūdi, kas no tevis pie mums ir atnākuši uz Jeruzalemi, uzceļot dumpīgo un ļauno pilsētu, un ir uzcēluši tās mūrus un atjaunojuši pamatus. Lai ķēniņam tagad ir zināms, ka, ja šī pilsēta tiks uzcelta un mūri atkal uzcelti, tad viņi nemaksās muitas nodevas, nodokļus un muitas maksājumus, un tā tu kaitēsi ķēniņu ienākumiem." Ezras 4:11-13

Vēstule, ko jūs mums sūtījāt, ir skaidri nolasīta manā priekšā. Un es pavēlēju, un ir veikta izpēte, un ir atrasts, ka šī pilsēta senos laikos ir sacēlusies pret ķēniņiem un ka tajā ir notikuši sacelšanās un dumpji. Arī Jeruzālemē ir bijuši vareni ķēniņi, kas valdīja pār visām zemēm aiz upes, un viņiem tika maksāta muita, nodevas un muitas. Dodiet tagad pavēli, lai šie vīri pārtrauc darbu un lai šī pilsēta netiktu uzcelta, kamēr no manis netiks dota cita pavēle. Ezras 4:18-21

Turklāt es izdodu pavēli, ko jums būs darīt ar šo jūdu vecajiem šī Dieva nama celtniecības labā: ka no ķēniņa mantas, nodevām viņpus Eifratas, nekavējoties jāsedz izdevumi šiem vīriem, lai viņi netiktu kavēti. Ezras 6:8

Tāpat mēs jums paziņojam, ka nebūs atļauts uzlikt nodevas, nodokļus vai muitas maksājumus nevienam no priesteriem un levītiem, dziedātājiem, vārtu sargiem, Tempļa kalpotājiem vai šī Dieva nama kalpotājiem. Ezras 7:24

Bija arī tādi, kas teica: “Mēs esam aizņēmušies naudu ķēniņa nodevām, un tas ir uz mūsu zemes un vīna dārziem.” Nehemijas 5:4

Un lai mēs nestu priesteriem mūsu mīklas pirmdzimtos un savus upurus, un visu koku augļus, vīnu un eļļu, uz mūsu Dieva nama telpām, un desmito tiesu no mūsu zemes levītiem, lai levītiem būtu desmitā tiesa visās mūsu aramzemes pilsētās. Un priesterim, Ārona dēlam, jābūt kopā ar levītiem, kad levīti ņem desmito tiesu, un levītiem jāatnes desmitā tiesa no desmitās tiesas mūsu Dieva namā, uz telpām, dārgumu namā. Nehemijas 10:37-38

Un tanī laikā daži tika iecelti pār dārgumu glabātuvēm, ziedojumiem, pirmajiem augļiem un desmitajai tiesai, lai tajos savāktu no pilsētu laukiem bauslības daļas priesteriem un levītiem, jo Jūda priecājās par priesteriem un levītiem, kas kalpoja. Nehemijas 12:44

Un viņš viņam bija sagatavojis lielu kambari, kur iepriekš lika ēdamos upurus, vīraku un traukus, kā arī desmito tiesu no labības, jaunā vīna un eļļas, kas bija pavēlēts dot levītiem, dziedātājiem un vārtu sargiem, kā arī priesteru upurus. Tad viss Jūdas ienesa desmito tiesu no labības, jaunā vīna un eļļas dārgumu krātuvēs. Nehemijas 13:5,12

Un ķēniņš Ahasvers uzlika nodevas zemei un jūras salām. Esteres 10:1

Pravieši

Tad viņa vietā celsies nodokļu iekasētājs valstības godībā, bet pēc dažām dienām viņš tiks iznīcināts ne dusmās, ne kaujā. Daniēla 11:20

Nāciet uz Bēteli un pārkāpiet likumus, Gilgalā vairojiet pārkāpumus un nesiet savus kaujamos upurus katru rītu un savas desmitās tiesas pēc trim gadiem! Un upurējiet pateicības kauju ar raugu, un izsludiniet un paziņojiet par labprātīgajiem upuriem! Jo tas jums patīk, jūs, Israēla bērni, saka Dievs Tas Kungs. Amosa 4:4-5

Vai cilvēks var aplaupīt Dievu? Tomēr jūs esat mani aplaupījuši! Bet jūs sakāt: ar ko mēs tevi esam aplaupījuši? ar desmito tiesu un upuriem. Jūs esat nolādēti ar lāstu, jo jūs mani esat aplaupījuši, visa šī tauta. Atnesiet visu desmito tiesu klētī, lai Manā namā būtu barība, un pārbaudiet Mani tagad ar šo, saka Tas Kungs Cebaots, vai Es neatvēršu jums debesu logus un neizlīšu jums svētību, ka tur nepietiks vietas, lai to uzņemtu. Un Es pārmācīšu jūsu dēļ ēdāju, ka tas neiznīcinās jūsu zemes augļus, un jūsu vīnakoks nenometīs savus augļus pirms laika tīrumā, saka Tas Kungs Cebaots. Un visas tautas jūs teiks par svētītiem, jo jūs būsiet priecīga zeme, saka Tas Kungs Cebaots. Maleahija 3:8-12

Evaņģēliji

Un, kad viņi nonāca Kapernaumā, pie Pētera pienāca tie, kas ņēma nodevas, un sacīja: “Vai jūsu Mācītājs nemaksā nodevas?” Viņš atbildēja: “Jā.” Un, kad viņš bija iegājis namā, Jēzus viņu apturēja, sacīdams: “ Ko tu domā, Sīmani? No kā zemes ķēniņi ņem nodevas vai nodevas? No saviem bērniem vai no svešiniekiem?” Pēteris viņam sacīja: “No svešiniekiem.” Jēzus viņam sacīja: “ Tad bērni ir brīvi. Bet, lai mēs viņus neapgrēcinātu, ej uz jūru, iemet makšķeri un paņem zivi, kas pirmo izkāps; un, kad tu atvērsi viņa muti, tu atradīsi naudas gabalu; ņem to un dod viņiem par mani un sevi.” Mateja 17:24-27

Tad farizeji aizgāja un apspriedās, kā Viņu ievilināt runā. Un tie sūtīja pie Viņa savus mācekļus kopā ar Hēroda ļaudīm, sacīdami: “Mācītāj, mēs zinām, ka Tu esi patiess un māci Dieva ceļu patiesībā, un Tu nerūpējies ne par vienu, jo Tu neuzlūko cilvēka vaigu. Tad saki mums, kā Tu domā? Vai ir atļauts dot ķeizaram nodevas vai nē?” Bet Jēzus, nomanīdams viņu viltību, sacīja: “ Kāpēc jūs Mani kārdināt, jūs liekuļi? Parādiet Man nodevas naudu!” Un tie atnesa Viņam denāriju. Un Viņš tiem sacīja: “ Kam pieder šis attēls un uzraksts?” Tie Viņam atbildēja: “Ķēzara.” Tad Viņš tiem sacīja: “ Atdodiet ķeizaram, kas pieder ķeizaram, un Dievam, kas pieder Dievam!” Mateja 22:15-21

Bēdas jums, rakstu mācītāji un farizeji, jūs liekuļi! Jo jūs dodat desmito tiesu no piparmētrām, anīsa un ķimenēm, bet atstājat neievērotu svarīgāko bauslībā: tiesu, žēlsirdību un ticību. To jums vajadzēja darīt un otru neatstāt. Mateja 23:23

Un, kad tie atnāca, tie sacīja Viņam: "Mācītāj, mēs zinām, ka Tu esi patiess un nerūpējies ne par vienu, jo Tu neuzlūko cilvēka vaigu, bet māci Dieva ceļu patiesībā. Vai ir atļauts dot ķeizaram nodevas vai nē? Vai mums dot, vai nedot?" Bet Viņš, pazinis viņu liekulību, sacīja tiem: " Kam jūs mani kārdināt? Atnesiet man denāriju, lai es to redzu!" Un tie atnesa. Un Viņš tiem sacīja: " Kam pieder šis attēls un uzraksts?" Un tie viņam sacīja: "Ķēzara." Un Jēzus atbildēja tiem un sacīja: " Atdodiet ķeizaram, kas pieder ķeizaram, un Dievam, kas pieder Dievam." Un tie brīnījās par Viņu. Marka 12:14-17

Un Jēzus apsēdās iepretim upuru lādei un vēroja, kā ļaudis meta naudu upuru lādē; un daudzi bagāti meta daudz. Un kāda nabaga atraitne atnāca un iemeta divus artavas, kas ir viens grašs. Un Viņš, pieaicinājis Savus mācekļus, sacīja tiem: " Patiesi Es jums saku: šī nabaga atraitne ir vairāk iemetusi nekā visi, kas ziedojumu lādē meta. Jo visi ir iemetuši no savas pārpilnības, bet šī no savas trūcības ir iemetusi visu, kas viņai bija, visu savu iztiku." Marka 12:41-44

Un tanīs dienās notika, ka ķeizars Augusts izdeva pavēli, ka visa pasaule ir jāsaraksta. (Un šī sarakstīšanās pirmo reizi notika, kad Kirenijs bija Sīrijas pārvaldnieks.) Un visi gāja pierakstīties, katrs uz savu pilsētu. Arī Jāzeps no Galilejas, no Nācaretes pilsētas, devās uz Jūdeju, uz Dāvida pilsētu, ko sauc par Betlēmi, (jo viņš bija no Dāvida nama un cilts), lai tiktu pierakstīts kopā ar Mariju, savu saderināto sievu, kura bija grūta. Lūkas 2:1-5

Bet bēdas jums, farizeji, jo jūs dodat desmito tiesu no piparmētrām, rutām un visādiem dārza augiem, bet atstājat novārtā taisnību un Dieva mīlestību. To jums vajadzēja darīt un otru neatstāt. Lūkas 11:42

Divi vīri iegāja templī lūgt Dievu: viens farizejs, bet otrs muitnieks. Farizejs nostājās un tā lūdza pie sevis: "Dievs, es Tev pateicos, ka es neesmu tāds kā citi cilvēki – laupītāji, netaisnīgi, laulības pārkāpēji vai arī kā šis muitnieks. Es gavēju divas reizes nedēļā, es dodu desmito tiesu no visa, kas man ir." Bet muitnieks, stāvēdams tālu, negribēja pat acis pacelt pret debesīm, bet sita pa krūtīm, sacīdams: "Dievs, esi man, grēciniekam, žēlīgs!" Lūkas 18:10-13

Un tie Viņam jautāja, sacīdami: "Mācītāj, mēs zinām, ka Tu runā un māci pareizi, neņemot vērā neviena personu, bet patiesi māci Dieva ceļu. Vai mums ir atļauts dot ķeizaram nodevas vai nē?" Bet Viņš, nomanīdams viņu viltību, sacīja tiem: " Kāpēc jūs mani kārdināt? Parādiet man denāriju. Kāda attēla un uzraksta attēls ir uz tā?" Tie atbildēja: "Ķēzara." Un Viņš tiem sacīja: " Atdodiet tad ķeizaram, kas pieder ķeizaram, un Dievam, kas pieder Dievam!" Lūkas 20:21-25

Un Viņš pacēla acis un redzēja bagātos vīrus metam savas dāvanas upuru lādē. Un Viņš redzēja arī kādu nabaga atraitni, kas tur meta divus artavas. Un Viņš sacīja: " Patiesi Es jums saku: šī nabaga atraitne ir vairāk iemetusi nekā visi, jo visi šie ir ziedojuši no savas pārpilnības Dieva upuriem, bet šī no savas nabadzības ir iemetusi visu savu iztiku." Lūkas 21:1-4

Un viss viņu pulks piecēlās un aizveda Viņu pie Pilāta. Un tie sāka Viņu apsūdzēt, sacīdami: "Mēs atradām, ka Šis jauc tautu un aizliedz ķeizaram maksāt nodevas, sacīdams, ka Viņš pats ir Kristus, Ķēniņš." Un Pilāts Viņam jautāja, sacīdams: "Vai Tu esi jūdu ķēniņš?" Un Viņš Viņam atbildēja: " Tu to saki." Tad Pilāts sacīja augstajiem priesteriem un ļaudīm: "Es neatrodu nekādas vainas pie šī Cilvēka." Lūkas 23:1-4

Pēc šī vīra cēlās Jūdass no Galilejas tautas pierakstīšanas dienās un aizvilināja sev līdzi daudz ļaužu; viņš pats gāja bojā, un visi, kas viņam paklausīja, tika izklīdināti. Apustuļu darbi 5:37

Vēstules

Jo tāpēc maksājiet arī nodevas, jo viņi ir Dieva kalpi, kas pastāvīgi rūpējas par to pašu. Dodiet visiem, kas tiem pienākas: nodevas, kam nodevas, muitas, kam muitas, bailes, kam bailes, godu, kam gods. Romiešiem 13:6-7

Un patiesi tiem, kas ir no Levija dēliem, kas saņem priesterības amatu, ir pavēle saskaņā ar likumu ņemt desmito tiesu no tautas, tas ir, no saviem brāļiem, lai gan tie cēlušies no Ābrahāma gurniem. Bet tas, kura izcelsme nav skaitīta no viņiem, saņēma desmito tiesu no Ābrahāma un svētīja to, kam bija apsolījumi. Un bez jebkādas pretrunas mazākais tiek svētīts no labākā. Un šeit desmito tiesu saņem mirstīgi cilvēki, bet tur to saņem tas, par kuru ir liecība, ka viņš ir dzīvs. Un, kā es tā varu teikt, arī Levijs, kas saņem desmito tiesu, maksāja desmito tiesu Ābrahāma vārdā. Ebrejiem 7:5-9

Apokrifi

Un tauta ņēma Joahazu, Josijas dēlu, un iecēla viņu par ķēniņu viņa tēva Josijas vietā, kad viņam bija divdesmit trīs gadi. Un viņš valdīja Jūdejā un Jeruzālemē trīs mēnešus; tad Ēģiptes ķēniņš viņu atcēla no valdīšanas Jeruzālemē. Un viņš uzlika zemei nodokli simts sudraba talentu un vienu zelta talentu. 1. Ezras 1:34-36

Mūsu kungam ķēniņam Artakserksam un Taviem kalpiem, rakstniekam Ratumam un rakstvedim Semelijam, un pārējiem viņu padomes locekļiem, kā arī tiesnešiem Celosīrijā un Feniķijā. Lai tagad kungam ķēniņam ir zināms, ka jūdi, kas no jums ir atnākuši pie mums, ieradušies Jeruzalemē, šajā dumpīgajā un ļaunajā pilsētā, uzceļ tirgus laukumus, atjauno tās mūrus un liek Templa pamatus. Ja šī pilsēta un tās mūri tiks atjaunoti, viņi ne tikai atteiksies maksāt nodevas, bet arī sacelsies pret ķēniņiem. 1. Ezras 2:17-19

Tāpat arī tie, kas nav karavīri un nav iesaistīti karā, bet nodarbojas ar zemkopību, kad viņi ir atkal ievācuši to, ko bija iesējuši, viņi to atnes ķēniņam un piespiež viens otru maksāt ķēniņam nodevas. 1. Ezras 4:6

Turklāt viņš rakstīja visiem ebrejiem, kas devās no viņa valstības uz Jūdeju zemi, par viņu brīvību, ka neviens ierēdnis, neviens valdnieks, neviens vietnieks vai mantzinis nedrīkst ar varu ieiet pa viņu durvīm; Un ka visa zeme, ko viņi pārvalda, ir brīva bez nodevām; un ka edomiešiem ir jānodod ebreju ciemi, kurus viņi tobrīd pārvalda; Jā, ka templa celtniecībai katru gadu tiek doti divdesmit talenti; Un vēl desmit talenti katru gadu, lai uzturētu dedzināmos upurus uz altāra katru dienu, kā viņiem bija pavēle upurēt septiņpadsmit; Un ka visiem, kas devās no Babilonas, lai celtu pilsētu, ir brīva brīvība, tāpat kā viņiem, viņu pēcnācējiem un visiem priesteriem, kas aiziet. 1. Ezras 4:49-53

Un tur esošie vīri bija pakļauti dumpjiem un kariem, un Jeruzālemē bija vareni un bargi ķēniņi, kas valdīja un iekasēja nodevas Celosīrijā un Feniķijā. 1. Ezras 2:27

Es arī esmu pavēlējis to atkal pilnībā atjaunot un cītīgi meklēt palīdzību tiem, kas ir no jūdu gūsta, līdz Tā Kunga nams būs pabeigts. Un no Celosīrijas un Fenikijas nodevām rūpīgi dot šiem vīriem

daļu Tā Kunga upuriem, tas ir, pārvaldniekam Zorobabelam, vēršiem, auniem un jēriem. Un arī labību, sāli, vīnu un eļļu, un to visu nepārtraukti katru gadu bez turpmākas ierunāšanas, kā to ik dienas noteiks Jeruzālemes priesteri, lai to ik dienas izlietotu. Lai upurus Visaugstākajam Dievam varētu nest par ķēniņu un par viņa bērniem, un lai viņi varētu lūgt par savu dzīvību. 1. Ezras 6:28-31

Es jums arī pavēlu, lai jūs neprasītu nekādu nodokli vai kādu citu apgrūtinājumu ne no priesteriem, ne no levītiem, ne no svētajiem dziedātājiem, ne no vārtu sargiem, ne no tempļa kalpotājiem, ne no jebkura, kas darbojas šajā templī, un lai nevienam nebūtu tiesību tiem kaut ko uzlikt. 1. Ezras 8:22

Visās savās dāvanās parādi priecīgu vaigu un ar prieku velti savu desmito tiesu. Salamans Mācītājs 35:9

Un viņš sapulcināja varenu karaspēku un valdīja pār zemēm, tautām un ķēniņiem, kas kļuva par viņa pakļautajiem. 1. Makabeju 1:4

Un pēc diviem gadiem ķēniņš sūtīja savu galveno nodevu iekasētāju uz Jūdas pilsētām, un tie ieradās Jeruzalemē ar lielu pulku un runāja ar tiem miermīlīgus vārdus, bet tas viss bija viltus, jo, kad tie viņam ticēja, viņš pēkšņi uzbruka pilsētai un to ļoti smagi sakāva, un iznīcināja daudzus Israēla iedzīvotājus. 1. Makabeju 1:29-30

Tomēr, kad viņš redzēja, ka viņa dārgumu glabātuvē nauda izsīkst un ka valstī nodevas ir mazas nemieru un mēra dēļ, ko viņš bija izraisījis zemē, atceļot senos likumus, viņš baidījās, ka vairs nespēs izturēt nastu un vairs nevarēs tik dāsni dot dāvanas kā iepriekš, jo viņam bija pārpilnība pār ķēniņiem, kas bija pirms viņa. Tāpēc, būdams ļoti apmulsis savā prātā, viņš nolēma doties uz Persiju, lai tur iekasētu nodevas no valstīm un savāktu daudz naudas. 1. Makabeju 3:29-31

Viņi atnesa arī priesteru drēbes, pirmos augļus un desmito tiesu, un viņi uzmodināja nacāriešus, kas bija pabeiguši savas dienas. 1. Makabeju 3:49

Un ka viņi bija ļoti drosmīgi vīri. Viņam tika stāstīts arī par viņu kariem un dižciltīgajiem darbiem, ko viņi bija paveikuši galatiešu vidū, un kā viņi tos bija iekarojuši un pakļāvuši nodevām; un ka ar savu politiku un pacietību viņi bija iekarojuši visu vietu, lai gan tā atradās ļoti tālu no viņiem; un arī ķēniņus, kas nāca pret viņiem no zemes malas, līdz tie tos bija satriekuši un sagādājuši lielu sakāvi, tā ka pārējie tiem katru gadu maksāja nodevas; un kā viņi viņu sagūstīja dzīvu un noslēdza derību, ka viņš un tie, kas valdīs pēc viņa, maksās lielu nodevu un dos ķīlniekus, un kā tika norunāts, 1. Makabeju grāmata 8:2,4,7

Un tagad es jūs atbrīvoju, un jūsu dēļ es atbrīvoju visus ebrejus no nodevām, sāls muitas un kroņa nodokļiem, un no tā, kas man pienākas saņemt par trešo daļu jeb sēklu un pusi no koku augļiem, es to atbrīvoju no šīs dienas un turpmāk, lai tie netiktu atņemti ne no Jūdejas zemes, ne no trim valdībām, kas tai pievienotas no Samarijas un Galilejas zemes, no šīs dienas un mūžīgi. Lai arī Jeruzāleme ir svēta un brīva ar tās robežām, gan no desmitajām daļām, gan no nodevām. 1. Makabeju 10:29-31

Turklāt es brīvi atbrīvoju ikvienu ebreju, kas tika aizvests gūstā no Jūdejas zemes uz jebkuru manas valstības daļu, un es vēlos, lai visi mani ierēdņi atmaksātu nodevas, pat no saviem lopiem. 1. Makabeju 10:33

Tad Jonatāns lūdza ķēniņu, lai tas atbrīvotu Jūdeju no nodevām, tāpat kā trīs apgabalus un Samarijas zemi, un viņš viņam apsolīja trīs simti talentu. 1. Makabeju 11:28

Un attiecībā uz citām lietām, kas mums pieder, no desmitās tiesas un muitas, kas mums pienākas, kā arī sāls bedrēm un kroņa nodokļiem, kas mums pienākas, mēs tos visus atbrīvojam viņu atvieglojumiem. 1. Makabeju 11:35

Jebkuru līdz šai dienai pieļautu kļūdu vai pārkāpumu mēs piedodam, tāpat kā kroņa nodokli, ko jūs mums esat parādā; un, ja Jeruzalemē būtu maksāta kāda cita nodeva, tā vairs netiks maksāta. 1. Makabeju 13:39

"Tāpēc tagad atdodiet pilsētas, ko jūs esat ieņēmuši, un nodevas no vietām, kuras jūs esat ieguvuši savā varā ārpus Jūdejas robežām! Vai arī dodiet man par tām pieci simti sudraba talentu, un par nodarīto ļaunumu un pilsētu nodevām vēl pieci simti talentu, ja nē, mēs nāksim un cīnīsimies pret jums." 1. Makabeju 15:30-31

Tā nu Nikanors apņēmās nopelnīt no gūstā sagūstītajiem ebrejiem tik daudz naudas, lai segtu divu tūkstošu talentu nodevu, ko ķēniņš maksās romiešiem. 2. Makabeju 8:10

Tā viņš, kurš uzņēmās atlīdzināt romiešiem viņu nodevas ar gūstekņu palīdzību Jeruzalemē, plaši stāstīja, ka ebrejiem ir Dievs, kas par viņiem cīnās, un tāpēc viņiem nevar tikt nodarīts pāri, jo viņi ievēro likumus, ko Viņš tiem deva. (2. Makabeju 8:36)

Džasers

Un Kedorlaomers, Elama ķēniņš, aizgāja no Hama bērnu ģimenēm un cīnījās ar tām un pakļāva tās, un viņš devās uz piecām līdzenuma pilsētām un cīnījās pret tām un pakļāva tās, un tās bija viņa pakļautībā. Un tie viņam kalpoja divpadsmit gadus un maksāja viņam ikgadēju nodokli. Jašera 11:10-11

Ābrāma piektajā dzīves gadā Kānaāna zemē Sodomas un Gomoras iedzīvotāji un visas līdzenuma pilsētas sacēlās pret Elamas ķēniņa Kedorlaomera varu, jo visi līdzenuma pilsētu ķēniņi divpadsmit gadus bija kalpojuši Kedorlaomeram un devuši viņam ikgadēju nodevu, bet tanīs dienās trīspadsmitajā gadā tie sacēlās pret viņu. Jašera 13:11

Mēs zinām, ka ķēniņu paradums ir iekasēt nodokli katru gadu no dzīvajiem, bet tu to dari ne tikai, bet arī no mirušajiem tu iekasē nodokli dienu no dienas. Un ķēniņš atbildēja un sacīja Rikajonam: "Tavs vārds vairs netiks saukts par Rikajonu, bet tavs vārds būs faraons, jo tu esi iekasējis nodokli no mirušajiem; un viņš nosauca viņa vārdu par faraonu." Un faraons Rikajons viltīgi uzurpēja Ēģiptes valdību un iekasēja nodokli no visiem Ēģiptes iedzīvotājiem. Jasera 14:19,27,31

Un Ābrams un visi, kas viņam piederēja, cēlās no Micraima strauta un nonāca Ēģiptē; un viņi tikko bija iegājuši pilsētas vārtos, kad sargi piecēlās pret viņiem, sacīdami: “Dodiet desmito tiesu ķēniņam no tā, kas jums ir, un tad jūs varat nākt pilsētā!” Un Ābrams un tie, kas bija ar viņu, tā arī izdarīja. Un Ābrams ar ļaudīm, kas bija ar viņu, nonāca Ēģiptē, un, kad viņi atnāca, viņi atnesa lādi, kurā Sāraja bija paslēpusies, un ēģiptieši ieraudzīja lādi. Un ķēniņa kalpi tuvojās Ābrāmam, sacīdami: “Kas tev ir šajā lādē, ko mēs neesam redzējuši? Tagad atver lādi un dod desmito tiesu ķēniņam no visa, kas tajā atrodas.” Jasera 15:8-10

Un Jēkaba dēli tiem zvērēja, ka tie nejauksies ar tiem, un visi kanaāniešu ķēniņi arī tiem zvērēja, un Jēkaba dēli tos padarīja par nodokļu maksātājiem no tās dienas un turpmāk. Jašera 40:48

Un visa Ēģipte bija Jāzepa aprūpē, un Jāzeps karoja ar visiem apkārtējiem ienaidniekiem un pakļāva tos; arī visu zemi un visus filistiešus līdz Kanaāna robežām Jāzeps pakļāva, un tie visi bija viņa varā, un tie deva Jāzepam ikgadēju nodevu. Un visas filistiešu zemes, Kanaāns un Sidona, un viņpus Jordānas nesa Jāzepam dāvanas visas viņa dienas, un visa zeme bija Jāzepa rokās, un tie viņam nesa ikgadēju nodevu, kā tas bija noteikts, jo Jāzeps bija cīnījies pret visiem apkārtējiem ienaidniekiem un tos pakļāvis, un visa zeme bija Jāzepa rokās, un Jāzeps droši sēdēja savā tronī Ēģiptē. Jašer 58:8,12

Un astoņdesmit ceturtajā gadā, tas ir Hadada, Bedada dēla, Edoma ķēniņa, valdīšanas piecdesmitajā gadā, Hadads sapulcināja visus Ēsava bērnus un sagatavoja visu savu armiju, apmēram četrsimt tūkstoš vīru, un viņš devās uz Moāba zemi un devās cīnīties ar Moābu un padarīt viņus par vergiem. Un, kad visi Midiāna bērni bija krituši kaujā un Moāba bērni bija aizbēguši, Hadads tanī laikā padarīja visu Moābu par vergiem, un tie kļuva viņa pakļautībā, un tie maksāja ikgadēju nodokli, kā tas bija noteikts, un Hadads apgriezās un atgriezās savā zemē. Jasera 62:6,13

Tā nu Kikians devās pret Aramu un austrumu bērniem, un viņš cīnījās pret viņiem un sakāva viņus, un viņi visi krita ievainoti Kikiana un viņa ļaužu priekšā. Un viņš daudzus no viņiem sagūstīja un pakļāva viņus kā sākumā, un viņš apmetās viņu zemē, lai kā parasti iekasētu no viņiem nodevas. Un Kikians cīnījās pret Aramu un austrumu bērniem, un viņš tos pakļāva kā iepriekš, un viņi viņam maksāja savu parasto nodevu, un viņš devās un atgriezās savā zemē. Jašers 72:4-5,11

Un visi austrumu bērni pagriezās atpakaļ un atkāpās, tāpēc Mozus un Kušas bērni sekoja viņiem un pakļāva tos, un uzlika tiem nodokli, kā tas bija viņu paradumos. Arī Arāmu pakļāva Mozus un Kušas ļaudis, un arī viņi maksāja savu parasto nodokli. Jasers 73:43,46

Un Abians iecēla ierēdņus Edomā, un visi Edoma bērni kļuva Abiana pakļautībā un viņam par suņukiem, un Abians atgriezās savā zemē, Kittimas zemē. Un savas valdīšanas laikā viņš sapulcināja armiju un devās un cīnījās pret Britānijas un Kernanijas iedzīvotājiem, Javana dēla Elīsas bērniem, un viņš tos pieveica un padarīja par suņukiem. Jašers 90:10,29

Jubilejas

Un Jēkabs piecēlās agri no rīta, šī mēneša četrpadsmitajā dienā, un viņš deva desmito tiesu no visa, kas viņam bija līdzi, gan no vīriem, gan no lopiem, gan no zelta, gan no visiem traukiem un drēbēm, jā, viņš deva desmito tiesu no visa. Jubileju 32:2

Un viņš deva desmito tiesu no visiem šķīstajiem dzīvniekiem un nesa dedzināmo upuri, bet nešķīstos dzīvniekus viņš nedeva savam dēlam Levijam, un viņš viņam atdeva visas vīru dvēseles. Un Levijs pildīja priestera amatu Bētelē sava tēva Jēkaba priekšā labāk nekā viņa desmit brāļi, un viņš tur bija priesteris, un Jēkabs deva savu solījumu: tā viņš atkal deva desmito tiesu Tam Kungam un iesvētīja to, un tā kļuva Viņam svēta. Un šī iemesla dēļ debesu plāksnēs ir noteikts kā likums desmitajai tiesai, lai atkal ēstu Tā Kunga priekšā gadu no gada, vietā, kur ir izraudzīts, lai Viņa vārds mājotu, un šim likumam nav dienu ierobežojuma mūžīgi. Šis priekšraksts ir rakstīts, lai tas tiktu izpildīts gadu no gada, ēdot otro desmito tiesu Tā Kunga priekšā vietā, kur tā ir izraudzīta, un no tās nekas nepaliks pāri no šī gada līdz nākamajam gadam. Jubileju 32:8-11

Un visa desmitā tiesa no vēršiem un avīm būs svēta Tam Kungam un piederēs Viņa priesteriem, un tie to ēdīs Viņa priekšā gadu no gada, jo tā ir noteikts un iegravēts attiecībā uz desmito tiesu debesu plāksnēs. Jubileju 32:15

Un viņš tos pieveica un uzlika tiem nodevas, lai tie viņam maksātu nodevas, piecus augļus no savas zemes, un viņš uzcēla Robelu un Tamnataresu. Jubilejas 34:8

Un Jēkabs sūtīja ziņu saviem dēliem, lai tie noslēgtu mieru, un tie noslēdza ar tiem mieru un uzlika tiem kalpu jūgu, lai tie vienmēr maksātu nodevas Jēkabam un viņa dēliem. Un viņi turpināja maksāt nodevas Jēkabam līdz tai dienai, kad viņš devās uz Ēģipti. Jubileju 38:12-13

Bībeles pazudušās grāmatas

Un notika, ka ķeizars Augusts izdeva pavēli, ka visi jūdi no Betlēmes Jūdejā ir jāsaraksta. Un Jāzeps sacīja: "Es parūpēšos, lai mani bērni tiktu sarakstīti, bet ko lai es daru ar šo jauno sievieti? Man ir kauns viņu sarakstīt kā savu sievu; un, ja es viņu sarakstītu kā savu meitu, viss Israēls zinās, ka viņa nav mana meita. Kad pienāks Tā Kunga nolikšanas laiks, lai Viņš dara, kā Viņam patīk." Un viņš apsedloja ēzeli un uzcēla to uz tā, un Jāzeps un Sīmanis sekoja viņai un nonāca Betlēmē trīs jūdžu attālumā. Protevangelion 12:1-5

Aleksandra ēras trīs simti devītajā gadā Augusts izdeva dekrētu, ka visiem cilvēkiem jāiet uz savu zemi, lai tiktu pierakstīti. Tad Jāzeps cēlās un kopā ar savu līgavu Mariju devās uz Jeruzalemi un pēc tam uz Betlēmi, lai viņš un viņa ģimene tiktu pierakstīti savu tēvu pilsētā. Jēzus Kristus zīdaiņa pirmais evaņģēlijs 1:4-5

Aizmirstās Ēdenes grāmatas

Laikā, kad mūsu tēvi baudīja lielu mieru, pateicoties bauslības pienācīgai ievērošanai, un viņu liktenis bija laimīgs, tā ka Āzijas ķēniņš Seleiks Nikanors apstiprināja tempļa kalpošanas nodokli un atzina mūsu valsti, tieši toreiz daži vīri, šķeļoties pret vispārējo vienotību, iesaistīja mūs daudzās un dažādās nelaimēs. 4. Makabeju 2:10

Es ilgojos uzcelt pili starp debesīm un zemi, un es gribu, lai tu man no sevis atsūtītu gudru un gudru vīru, kas to man uzceltu un atbildētu uz visiem maniem jautājumiem, lai es varētu saņemt Asīrijas nodokļus un muitas nodevas trīs gadus. Ahikara stāsts 4:2

Viņi mūs ir kaitinājuši un pārspējuši, un daudzi mūsu valsts iedzīvotāji ir aizbēguši uz Ēģipti, baidoties no nodokļiem, ko Ēģiptes ķēniņš ir sūtījis, lai pieprasītu no mums. Tad viņš sacīja ķēniņam: "Nedusmojies, mans kungs! Es iešu uz Ēģipti un došu atbildes atpakaļ faraonam, un es viņam parādīšu šo vēstuli, un es viņam atbildēšu par nodokļiem, un es sūtīšu atpakaļ visus tos, kas ir aizbēguši; un es apkaunošu tavus ienaidniekus ar Visaugstākā Dieva palīdzību un tavas valstības laimes dēļ." Ahikara stāsts 5:5,7

Bet, ak mans kungs un ķēniņ! Ko tu esi teicis par Ēģiptes nodokļiem trīs gadus? Valstības stabilitāte ir stingra taisnība, un, ja tu uzvarēsi, un mana roka nespēj tev atbildēt, tad mans kungs un ķēniņ tev sūtīs nodokļus, ko tu esi pieminējis. Ahikara stāsts 5:24

Un, kad faraons redzēja, ka Haikars viņu bija pārspējis un atdevis viņam atbildes, viņš tūlīt satraucās un pavēlēja viņiem savākt viņam trīs gadu nodokļus un nogādāt tos Haikaram. Tad ķēniņš sāka viņam jautāt, kā viņam klājās ar faraonu no viņa pirmās ierašanās līdz brīdim, kad viņš bija aizgājis no viņa klātbūtnes, un kā viņš bija atbildējis uz visiem viņa jautājumiem, un kā viņš bija saņēmis no

viņa nodokļus, apģērba maiņas un dāvanas. Un ķēniņš Sanheribs priecājās ar lielu prieku un sacīja Haikaram: "Ņem, cik tu vēlies no šīs nodevas, jo tas viss ir tavās rokās." Ahikara stāsts 6:36,46-47

Un mēs viņiem nenodarījām nekādu ļaunumu, un viņi kļuva mums nodevīgi, un mēs viņiem atdevām viņu laupījumu. Jūdas Derība 1:49

Tad viņi prasīja no mums miera nosacījumus, un, apspriedušies ar mūsu tēvu, mēs tos uzņēmām kā nodokļus. Un viņi mums deva pieci simti koru kviešu, pieci simti batu eļļas, pieci simti mucu vīna līdz badam, kad mēs devāmies uz Ēģipti. Jūdas Derība 2:8-9